

Paula Álvarez Abrio

TREBALL FI DE MÀSTER

Dret Penal

Màster d'Accés a l'Advocacia

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

Tarragona

Gener 2016

ÍNDIX

PRIMERA PART: Presentació.....	3
SEGONA PART: Reflexió privada. L'epicrítica.....	4
TERCER PART: Treball analític.....	7
Escrits.....	12
QUARTA PART: Preparació del judici oral.....	32
CINQUENA PART: Conclusions.....	37

PRIMERA PART: PRESENTACIÓ

Un cop ens trobem a la vida real i a la pràctica jurídica fora dels murs de la universitat, és quan realment comença la nostra feina, allò pel que hem estat estudiant durant quatre anys una carrera, i després hem realitzat un màster: la vida professional de l'advocat.

És per aquest motiu que hem de saber posar a la pràctica tots els coneixements adquirits al llarg de la carrera universitària i del màster: aplicació de tota la teoria a la pràctica i aprendre a substanciar un procediment judicial, amb totes les seves fases i les actuacions de totes les parts al mateix.

El Treball de Fi de Màster (TFM) està orientat a començar a adquirir la pràctica diària de l'advocat, mitjançant un supòsit pràctic que nosaltres hem de transformar en un procediment i defensar la nostra posició al judici oral. Tot això ens ajudarà a assolir la capacitat necessària per defensar-nos bé en una sala judicial, durant una vista.

Si bé a llarg de tots aquests anys hem redactat diversos escrits, mai hem tingut la oportunitat de participar en un judici verbal.

Amb aquest Treball de Fi de Màster podrem aprendre a preparar una estratègia processal (o si més no, intentar-ho) i defensar aquesta estratègia el dia del judici.

També podrem aprendre a discernir quines proves hem de fer servir durant el procediment perquè ens poden ajudar per la nostra defensa, i quines ens perjudicarien.

Una altra cosa important que podem aprendre és a interrogar. És inevitable que el dia del judici haguem d'interrogar als acusats, als testimonis i als pèrits que intervinguin al procés, i hem de ser capaços de fer les preguntes oportunes i poder extreure el màxim d'informació possible quan s'està interrogant a algú, ja que això ens pot ajudar a l'hora de fer les nostres conclusions i valoració de la prova per demostrar al jutge si tenim raó amb la nostra pretensió o no.

Per la elaboració d'aquest treball, tant dels escrits, proves i arguments exposats al llarg de la vista oral, he fet servir sentències referents als temes de prevaricació, jardí històric i també sentències que tractaven problemes i situacions del Palmeral de Elche. També he fet servir lleis, tant el Codi Penal, la Llei d'Enjudiciament Criminal, la Llei d'Urbanisme de Catalunya, i una llei especial de Protecció del Palmeral de Elche, per veure com regulaven la protecció d'aquelles terres. Pel que fa al tema de la prevaricació com a delicte, he consultat dos manuals, els quals nomenaré a la part corresponent, cercant tant a la Biblioteca de la Universitat Rovira i Virgili, com a la Biblioteca de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Tarragona.

En definitiva, amb aquesta assignatura espero poder aprendre a substanciar el procediment des de que realitzo l'escrit de conclusió de sumari fins que defenso la meva posició processal el dia del judici, per poder ampliar els meus coneixements professionals de cara al meu futur com a advocada.

SEGONA PART: REFLEXIÓ PRIVADA. L'EPICRÍTICA

Abans de començar a realitzar el TFM, vam haver d'escollir sobre quina branca del dret ho volíem realitzar, i jo vaig escollir dret penal, donat que a l'hora estic realitzant el màster de Sistema de Justícia Penal per especialitzar-me en aquesta branca del dret.

A principis de setembre vam tenir una reunió on se'ns va informar quina branca del dret se'ns havia assignat i els casos que hi havia a cadascuna, per tal que escollíssim quin de tots els casos volíem fer i quin paper volíem representar. Jo vaig escollir el Cas 2, el qual versava sobre un consistori que va atorgar una llicència urbanística per construir un hotel a una zona que era un Palmeral que es trobava en procediment de declaració de Jardí Històric. Quan aquest consistori atorga la llicència, posteriorment un grup de veïns interposen una denúncia a la Fiscalia per la condició dels terrenys. Posteriorment aquest mateix consistori va suspendre la llicència doncs les obres no s'ajustaven a la mateixa per sobrepassar el límit marítim. A la vegada, dos polítics que volien presentar una candidatura a les properes eleccions municipals comencen a tenir reunions amb els constructors de l'obra de l'hotel, garantint-los que revocarien la suspensió de la llicència a canvi d'unes determinades quanties; quan guanyen les eleccions, revoquen la suspensió i a canvi se'ls ingressen 50.000€ en un compte corrent a Andorra.

Doncs bé, jo vaig escollir aquest cas, doncs el dret penal econòmic em sembla molt interessant, i vaig sol·licitar ser acusació.

Quan va sortir l'assignació definitiva vaig veure que, efectivament, m'havien atorgat el paper d'acusació, i també hi havia Ministeri Fiscal, una defensa i el jutge. Per tant, vaig començar a preparar el paper d'acusació, els delictes pels quals podia acusar, etc. Ens vam reunir tots els components del grup per poder aclarir una mica la línia cronològica dels fets i acordar dates, per poder anar tots a una. En aquesta primera reunió que vam mantenir ens vam trobar amb el primer problema: jo no podia identificar a qui acusava (als dos consistoris i als constructors? Als promotors també? Només a un consistori?) i això comportava també que la defensa no sabés a qui defensava (Tots dos consistoris i també als promotors? Era incompatible). Per aquest motiu, grupalment, vam decidir concertar una tutoria amb el professor Quintero, per tal de poder aclarir quines eren les parts del supòsit de fet.

En aquesta tutoria que mantenen dos representats del grup (jo no hi vaig poder anar doncs aquell mateix dia tenia judici per les pràctiques del màster), van acabar veient que no era possible que hi hagués acusació particular, ja que la *notitia criminis* que arribava al Ministeri Fiscal era per part d'una associació de veïns, però aquests no es van presentar com a acusació particular, sinó que ho deixaven tot en mans del Ministeri Fiscal. Per tant, el meu paper ja no és el d'acusació particular com s'havia posat de manifest al correu d'assignacions, i vaig passar a ser defensa de l'alcalde del primer consistori, que era qui va concedir la llicència de construcció de l'hotel.

Aquest canvi va comportar que hagués de canviar tot el que havia fet fins aquell moment donat que ja m'havia començat a planificar, i vaig haver de començar a buscar nova jurisprudència en base al nou paper assignat.

Com a conseqüència d'aquest canvi de paper, que va ser un parell de dies abans de presentar el primer escrit, que era l'escrit de conformitat o no amb la conclusió del sumari, vam haver d'enviar un correu a la coordinador de dret processal, ja que teníem poc temps amb el nou canvi; tot i així, el dia assenyalat vaig presentar l'escrit pertinent, manifestant que no estava

d'acord amb la conclusió de la instrucció i que volia més proves per tal de sol·licitar el sobreseïment lliure del meu representat.

Posteriorment es va canviar el cronograma per tots els alumnes que fèiem el Treball de Fi de Màster de dret penal, canviant les dates per presentar els escrits i també dient que hi havia hagut un error i que havíem de mirar si el nostre supòsit anava per un procediment ordinari o abreujat, i davant de quin tribunal ho presentaríem. Vam dubtar sobre quin tribunal seria el competent, i per això, abans de fer els escrits, la companya que feia el paper de Ministeri Fiscal va haver d'estudiar els delictes que imputaria i quina seria la pena que imposaria.

A banda de la reunió grupal inicial que vam mantenir per tal de determinar l'eix cronològic i les dates, hem mantingut un parell de reunions més, així com també hem comentat molts dubtes que ens van anar sorgint a través d'un grup de whatsapp que vam crear, per poder estar en contacte.

De les reunions que vam mantenir, uns dies abans que finalitzés el termini perquè el Ministeri Fiscal presentés el seu escrit de conclusions provisionals, vam fer una altra reunió per acabar de concretar algunes dates. Aquest dia alguns no vam sortir gaire contents de la reunió, ja que una de les parts va arribar més d'una hora tard i això va provocar que no poguéssim avançar.

També vam reunir-nos uns dies abans de la simulació de judici oral, com ja explicaré a l'apartat corresponent, per concretar el procediment que es seguiria, els torns de paraula i intentar respectar al màxim el termini d'una hora que se'ns havia dit.

Altres problemes amb els que ens hem trobat al llarg del TFM ha sigut, en el meu cas, la cerca d'informació pel que fa al Jardí Històric, doncs no hi ha moltes sentències sobre aquest tema, i el concepte de Jardí Històric no m'acabava de quedar gaire clar. Vaig consultar la Carta de Florència de Jardí Històric i també la Ley del Patrimonio Histórico Español i la Llei de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya, en la cerca d'aquest concepte, per tal de poder enfocar la meua línia de defensa.

Si bé és cert que la llicència es va suspendre perquè sobrepassava al límit marítim, el Ministeri Fiscal, al seu escrit d'acusació, només m'imputava un delictes de prevaricació urbanística per haver concedit la llicència sense informe del Secretari Municipal ni de l'Arquitecte Tècnic Municipal, així que el tema de que es sobrepassava el límit marítim el vaig fer servir més en defensa en el sentit de que, com que les obres no complien amb la llicència, el meu representat va fer bé en suspendre-les i que per tant havia actuat conforme a la llei, i no hi havia prevaricació, com ja explicaré a l'apartat posterior.

Un altre dels problemes que s'ha presentat al llarg del TFM ha sigut que el dia del judici oral havíem de portar a molta gent (cinc acusats, dos pèrits –un per cada defensa-, testimonis...) i ens va costar trobar a gent per omplir tots els papers, ja que tots estaven ocupats amb els seus TFM o amb les pràctiques. Al final vam optar amb “reciclar” i que fessin dos papers en la mesura del possible (exemple: com que eren dos pèrits, vam fer servir a una sola persona; com que hi havia dos acusats per part de la constructora, doncs també només una persona...). Així també era més fàcil que no hi haguessin errors i per nosaltres poder assegurar-nos que no tindríem problemes en buscar més gent.

El cas, per la seva defensa, l'he enfocat tenint molt en compte els requisits del tipus del delictes de prevaricació, que és una actuació “a sabiendas de su ilegalidad”. Per això, he intentat enfocar

i demostrar que l'alcalde del primer consistori va atorgar la llicència perquè creia que el que feia era legal, ja que tenia suport legal (POUM i Pla Especial de Protecció del Palmeral) i una sèrie d'informes favorables que li permetien atorgar aquella llicència.

Per poder conèixer quins eren els informes necessaris em vaig fer valdre de jurisprudència que, si bé alguna era d'una altra Comunitat Autònoma, em van ajudar a fer-me una mica a la idea de què era necessari per poder atorgar aquell tipus de llicències.

Per tant, com a requisit inicial, he enfocat la defensa del cas en que no es complien els requisits del tipus del delictes de prevaricació de l'article 320 del Codi Penal, i també en la necessitat de que el dret penal segueixi tenint el caràcter d'*ultima ratio*, com ja explicaré més endavant, a la part de treball analític i preparació del judici oral.

TERCERA PART: TREBALL ANALÍTIC

Com ja he dit prèviament, al principi no sabíem quin procediment havíem de seguir per tal de presentar la documentació: abreujat o ordinari. I també davant de quin jutjat o tribunal. El Ministeri Fiscal, finalment, d'entre tots els delictes que imputa, ens va manifestar que imputaria un delictes de prevaricació urbanística del 320 CP, que deriva al 404 CP per tal d'imposar la pena, i que demanaria una pena accessòria d'inhabilitació superior a 10 anys. Per tant, si seguim el que estableix la Llei d'Enjudiciament Criminal, a l'article 14.4 determina que les penes accessòries superiors a 10 anys són competència de l'Audiència Provincial. Per això anem davant l'Audiència Provincial. Pel que fa al tipus de procediment (ordinari o abreujat), vam estar al que estableix l'article 757 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, en atenció a que la pena privativa de llibertat sol·licitada no fos superior a 9 anys, això va per procediment abreujat; en aquest cas, el Ministeri Fiscal no va sol·licitar en cap dels delictes una pena privativa de llibertat superior a 9 anys, per tant ens tocava anar per procediment abreujat.

Quan ja vam determinar aquests elements, el Ministeri Fiscal va presentar el seu escrit d'acusació.

En el moment en que rebo l'escrit d'acusació, vaig llegir-me'l i mirar quin delictes m'imputava i en base a quins arguments sostenia la imputació.

A l'escrit d'acusació se'm imputa un delictes de prevaricació urbanística de l'article 320 CP, sol·licitant una pena privativa de llibertat de dos anys, una pena d'inhabilitació especial per la feina o càrrec públic i per l'exercici del dret de sufragi passiu per un termini de 12 anys, i una multa de 6 mesos. I tot això en base a que vaig concedir la llicència sense informe jurídic del Secretari municipal i sense informe favorable de l'Arquitecte tècnic municipal, aportant com a prova un informe d'aquest últim de data 20 de setembre de 2014 (dos mesos després d'haver sigut concedida la llicència) en el qual establia la necessitat de sol·licitar autorització al servei de Patrimoni Històric Espanyol, ja que la zona on s'havia atorgat la llicència es trobava en projecte de declaració de Jardí Històric Espanyol. Al mateix escrit d'acusació, diu que el meu representat va suspendre la construcció ja que aquesta sobrepassava el límit marítim, però res més diu sobre aquest fet, centrant-se bàsicament en el Jardí Històric Espanyol, però sense que tampoc m'ho imputi directament a mi.

En base a tot el que manifesta el Ministeri Fiscal començo a preparar el meu escrit de defensa.

El primer que vaig fer va ser enviar un correu a la coordinadora de dret processal sobre l'escrit de qualificació provisional, ja que no volia posar sentències i fer-ho real –que són molt breus-, però dubtava ja que a la carrera en els feien fer complerts. Em va contestar dient que s'havien de fer com ho faria un advocat normal, i per tant vaig fer el meu escrit amb un “niego-niego”, negant totes les pretensions del Ministeri Fiscal.

Com que a l'escrit de qualificació provisional no es poden aportar proves, a no ser que siguin proves que no s'haurien pogut aconseguir abans (com podria ser un informe pericial), per aportar la documentació en base a la qual fonamentava la meua defensa, a la part de prova documental em vaig remetre els folis de les actuacions, i les vaig incloure per tal de poder “crear” una causa d'instrucció amb tota la prova de la que ens fariem valdre el dia del judici oral.

Així doncs, em vaig posar a cercar tota la informació necessària per poder realitzar la meua defensa, no tant l'escrit sinó més aviat les proves necessàries.

Pel que fa a l'escrit, vaig buscar un formulari a la base de dades d'Aranzadi, i a partir d'aquí el vaig anar configurant al meu propi gust, donant-li el meu toc.

Un cop tenia l'escrit, vaig redactar la part que contestava al Ministeri Fiscal, negant els fets, l'acusació i la pena i responsabilitat que exigien al meu representat.

Quan ja vaig tenir redactada la part bàsica de l'escrit, vaig començar a buscar sentències per poder basar la meua defensa, i veure què era necessari per concedir una llicència urbanística.

Vaig buscar sentències a Aranzadi, La Ley i Tiran Online, les quals versaven sobre prevaricació urbanística, sobre el jardí històric i sobre el Palmeral de Elche.

Sobre prevaricació urbanística: Sentència del Tribunal Suprem (STS) 1029/2009, de 16 d'octubre; STS 10-05-1993; STS 10-12-1991; STS 26-02-1992; Sentència de l'Audiència Provincial de Madrid 945/2014, de 9 de desembre; STS 21-06-2012; STS 225/2015, de 22 d'abril; SAP Múrcia 273/2011, de 5 de maig; STS 18/2014, de 223 de gener; Auto Tribunal Superior de Justícia de Madrid 6-5-2002; Auto Tribunal Superior de Justícia de Catalunya 109/2013, de 28 de novembre.

Sobre jardí històric: SAP Múrcia 273/2011, de 5 de maig.

Sobre el Palmeral de Elche: STS 01-10-1982; STS 4-11-1985; STS 7-1-1991.

Sobre Planificació Urbanística: STS 14-10-2014; Tribunal Superior de Justícia de Múrcia 423/2007, de 15 de juny; Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana 681/2014, de 9 de juliol; Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana 1562/2009, de 27 de novembre; Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana 1507/2002, de 15 de novembre; Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana 310/2015, de 31 d'embre.

De totes aquestes, les que definitivament vaig fer servir per basar la meua defensa van ser les següents:

Per una banda, la més rellevant va ser la de l'Audiència Provincial de Madrid 945/2014, de 9 de desembre, ja que tractava d'un tema més o menys semblant, i on explicava molt bé els requisits de la prevaricació, lleis a consultar, pericials que es podien dur a terme... Però sobretot perquè fa una molt bona distinció entre quan és il·lícit penal l'actuació de l'alcalde i quan és només infracció administrativa.

També vaig fer servir la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Múrcia 423/2007, de 15 de juny, ja que tractava dels informes necessaris que s'havien de sol·licitar per concedir llicències atenent al POUM. Aquesta sentència em va ajudar a entendre quin era el paper de la Generalitat (portat al nostre cas) i quins actes administratius s'havien de dur a terme.

Pel que fa a la prevaricació, van ser molt importants les sentències del Tribunal Suprem 225/2015, de 22 d'abril, la sentència 21-06-2012, i la sentència 1029/2009, de 16 d'octubre.

Aquestes sentències explicaven a la perfecció quins eren els requisits del delictes de prevaricació i la distinció entre il·legalitat administrativa i penal; tots aquests extrems em van ajudar a defensar la innocència del meu representat, i a formular les al·legacions que posteriorment hauria de manifestar a la fase d'informe.

Per últim, vaig cercar jurisprudència sobre situacions més o menys similars que s'haguessin dut a terme al Palmeral de Elche, i tractaven temes sobre la validesa de la modificació del POUM en relació al Palmeral, tipus d'infraccions urbanístiques i el règim legal aplicable. Aquestes sentències em van ajudar a l'hora de formular el POUM, per veure què era necessari en un municipi amb un Palmeral d'aquestes característiques.

A banda de totes aquestes sentències, també vaig basar bona part de la meua línia de defensa en la legislació.

Per una banda, vaig consultar la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, i la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català. Amb aquestes dues lleis, el que pretenia era veure quina era la definició de Jardí Històric i quina era el règim aplicable. A la llei catalana es defineix a l'article 7.2.c i a la llei espanyola a l'article 15.2, de manera molt més extensa.

Pel que fa al Jardí Històric també vaig consultar la Carta de Florència 1981, adoptada pel Consell Internacional de Monuments i Llocs al desembre de 1982, que tracta sobre els Jardins Històrics: definició i objecte, manteniment, conservació, restauració i recuperació, i protecció legal i administrativa. L'article 23, estableix que la seva protecció s'ha d'integrar als plans d'utilització del sòl i als documents d'ordenació i planificació del territori. I així és com vaig actuar, tal i vaig redactar un POUM incloent la protecció d'aquests terrenys.

A Catalunya vaig consultar el Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, per consultar el procediment per concedir una llicència urbanística i el règim jurídic. El Ministeri Fiscal, al seu escrit d'acusació, manifestava que el meu representat havia concedit la llicència sense informe favorable del Secretari municipal; però resulta que, a l'article 188, estableix que l'informe previ del secretari és preceptiu sempre i quan els informes anteriors siguin contradictoris en la interpretació de la normativa urbanística aplicable. Per tant, amb aquest argument ja reforçava la meua tesis de la innocència del meu representat, ja que amb els informes que vaig realitzar –que hauria de realitzar qualsevol ajuntament que volgués concedir una llicència en terrenys dubtosos- ja n'hi havia prou, i no calia la intervenció del secretari municipal.

Per últim, i en relació al Palmeral, vaig trobar el Pla Especial del Palmeral d'Elx, que regula la protecció i el foment dels horts del palmeral, mitjançant la regulació del seu ús, destí i aprofitament per garantir la continuïtat històrica dels valors naturals i culturals. Al títol II, regula el règim urbanístic del sòl, i més concretament a l'article 17 classifica el sòl com a urbà i urbanitzable, remetent-se al POUM.

Pel que fa al delictes de prevaricació urbanística, també vaig consultar dos manuals en relació a la seva tipicitat i les característiques. Els manuals que vaig fer servir són:

- LAMARCA PÉREZ, Carmen (Coord.) *Delitos, La parte especial del Derecho Penal*. Ed. Colex, 3a edició, 2015, Madrid.

- VÁZQUEZ IRUZUBIETA, Carlos. *Código Penal Comentado. Actualizado por las LO 1/2015 de 30 marzo y 2/2015 de 30 marzo*. Ed. Atelier. 1a edició, 2015.

Amb tot això, ja tenia configurada la meua línia principal de defensa, que es basaria en que no hi havia hagut prevaricació, donat que no es complien els requisits del tipus, ja que l'alcalde havia atorgat la llicència perquè tenia una normativa que l'emparava i uns informes que també l'emparaven.

Per poder demostrar aquesta normativa, vaig buscar uns formularis a Aranzadi sobre un Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, i vaig agafar les parts que tractaven sobre la qualificació del sòl, i les vaig adaptar pel meu cas en concret, com se'n desprèn de la prova que vaig aportar. Vaig fer servir tant el que es contenia a les lleis de patrimoni històric i cultural estatal i autonòmica, a la Carta de Florència, i a l'article 17 del Pla Especial del Palmeral d'Elx.

També vaig cercar la normativa de protecció del Palmeral de Elche, i just a l'article 12 del Pla Especial de Protecció del Palmeral de Elche sortia que els sòls tenien la qualificació d'urbà i urbanitzable, així que això ho vaig traspol·lar al meu cas en concret, per justificar que, per molt que els terrenys fossin un palmeral, podien tenir la condició de sòl urbanitzable.

Per poder realitzar tota la prova referent a la llicència, els actes administratius que adjunto per tal d'atorgar-la, les ordres de suspensió, etc, vaig buscar formularis a Aranzadi que s'ajustessin a la normativa catalana i els vaig adaptar al nostre cas en concret. Com ja he manifestat anteriorment, d'algunes de les sentències consultades vaig poder extreure molta informació relativa als requisits necessaris i informes preceptius per tal de poder atorgar una llicència d'aquestes magnituds. Els formularis que vaig buscar van ser el de la llicència i suspensió, l'informe jurídic d'un advocat, escrit dirigit a la Generalitat sol·licitant informe sobre la procedència i legalitat de la llicència, un informe municipal sobre la compatibilitat del projecte amb el POUM i un informe de la Generalitat resolent sobre el que havia sol·licitat l'ajuntament. Aquests models els vaig adaptar al cas concret; eren informes molt tècnics i al no tenir prous coneixements d'aquest àmbit administratiu, vaig posar els elements essencials per poder resoldre.

A banda de tota la informació que vaig cercar en manuals, jurisprudència, legislació i formularis, el dia 25 de setembre, el Col·legi d'Advocats de Tarragona, va organitzar una Jornada sobre delictes contra la corrupció en l'àmbit de l'administració pública, així que vaig assistir-hi tant per interès personal i professional, com per interès acadèmic. De les diferents ponències que es van realitzar, un parell d'elles van tractar ben d'aprop el tema de la prevaricació, especialment la ponència duta a terme pel senyor José María Torras Coll, magistrat de l'Audiència Provincial de Barcelona. A la seva ponència, va tractar els diferents tipus de prevaricació que trobem al nostre ordenament jurídic, i les va explicar totes en termes generals. Gràcies a aquesta jornada vaig poder entendre una mica millor els diferents tipus i la tipicitat de cadascun d'ells.

A continuació, s'adjunten tots els escrits presentats, els quals consisteixen en:

- Escrit d'oposició a la finalització del sumari. Si bé posteriorment es va dir que no era necessari, jo ja l'havia presentat, així que l'adjunto. Faig fer l'escrit oposant-me considerant que faltaven proves per realitzar, les quals es van denegar.
- Escrit de conclusions provisionals de defensa. En aquest, faig fer un escrit negant tots els fets, sol·licitant com a prova l'interrogatori dels acusats, el testimoni de l'advocat que va redactar l'informe per atorgar la llicència, el testimoni de l'arquitecte municipal, un peritatge, i la lectura de determinats folis de les actuacions. Aquests folis els vaig redactar i incorporar, per tal de crear unes "actuacions" pel dia del judici. Els documents que vaig acompanyar són:
 - Dictamen pericial tècnic del Palmeral.
 - Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Pere dels Mars.
 - Escrit a la Generalitat de Catalunya sol·licitant informe sobre la viabilitat de la llicència.
 - Informe jurídic.
 - Informe municipal de compatibilitat del projecte amb el POUM.
 - Resolució de la Generalitat de Catalunya.
 - Llicència.
 - Suspensió provisional.
 - Suspensió definitiva.
- Escrit sol·licitant l'alteració de l'ordre probatori per tal que el meu representat (que era acusat) fos l'últim en declarar. És una pràctica estesa a Tarragona, arrel d'alguns pronunciaments realitzats per l'Audiència Provincial de Tarragona, i com que la LECrim no diu res al contrari, es pot sol·licitar.

Audiencia Provincial de Tarragona, Sección 2ª

Sumario 111/2015

Rollo 22/2015

A LA SALA

Don **JOSÉ PÉREZ MATAS**, Procurador de los Tribunales, en nombre y representación de Don **FRANCISCO MARTOS LUNA** y de **UNIONISTES PER SANT PERE DELS MARS**, representación que queda acreditada en el sumario arriba referenciado mediante apoderamiento apud acta, procedente del Juzgado de Instrucción núm. 5 de Tarragona, bajo la asistencia letrada de Doña **PAULA ÁLVAREZ ABRIO**, letrada del Ilustre Colegio de Abogados de Tarragona, ante la Sala comparezco, y como mejor proceda en Derecho, **DIGO**:

Que por el presente escrito, dentro del plazo legal conferido, esta parte muestra su **DISCONFORMIDAD** con el auto de conclusión de sumario dictado en fecha 6 de Octubre de 2015, y en base al artículo 627, párrafo IV, de la Ley de Enjuiciamiento Criminal, estimando que no se han practicado todas las diligencias suficientes. Por ello, esta parte solicita la siguiente diligencia de instrucción:

- Pericial sobre el proyecto realizado por el consistorio encabezado por Don Francisco Martos Luna, en relación a la viabilidad del proyecto de recalificación en cuanto a la conservación del palmeral.

SUPLICO A LA SALA, Que tenga por presentado el presente escrito, en tiempo y forma establecidos, se sirva de admitirlo, y se acuerde realizar la diligencia solicitada por esta parte.

Es de Justicia que pido en Tarragona, a 13 de octubre de 2015.

Paula Álvarez Abrio

Abogada

Audiencia Provincial de Tarragona, Sección Segunda

Procedimiento Abreviado 111/15

Rollo 22/2015

A LA SALA

Don **JOSÉ PÉREZ MATAS**, Procurador de los Tribunales, en nombre y representación de Don **FRANCISCO MARTOS LUNA**, según tengo debidamente acreditado en los autos referenciados, bajo la asistencia letrada de Doña **PAULA ÁLVAREZ ABRIO**, abogada del Ilustre Colegio de Abogados de Tarragona, ante el Juzgado comparezco y como mejor proceda en Derecho, **DIGO**:

Que mediante el presente escrito y, en cumplimiento de la Providencia dictada el día 5 de noviembre de 2015 y notificada a esta representación el día 10 del mismo mes y año, paso a evacuar , en tiempo y forma el trámite conferido, a tenor de lo preceptuado en el artículo 784 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal, mostrando mi **DISCONFORMIDAD** con el Escrito de Acusación formulado por el Ministerio Público, en base a las siguientes:

CONCLUSIONES PROVISIONALES

PRIMERA.- No son ciertos los hechos manifestados en el Escrito de Acusación del Ministerio Público.

SEGUNDA.- Disconforme con la correlativa del Ministerio Fiscal.

TERCERA.- Mi mandante no responde en concepto alguno de responsabilidad criminal.

CUARTA.- No procede plantear circunstancias modificativas de la responsabilidad criminal.

QUINTA.- Procede la libre absolución de mi representado con todos los pronunciamientos favorables, así como la desestimación de la imputación de costas.

En su virtud,

SUPlico A LA SALA, tenga por presentado este escrito con sus copias, por evacuado en tiempo y forma el trámite conferido y por formuladas las precedentes conclusiones provisionales.

PRIMER OTROSI DIGO: Para el acto de Juicio Oral, esta parte interesa la práctica de las siguientes diligencias de prueba:

1.- INTERROGATORIO de los acusados:

- Don FRANCISCO MARTOS LUNA.
- Don PEDRO CASTRO Y MANSILLA.
- Don PABLO COSTRA VALERO.
- Don JUAN RODRÍGUEZ DE LA MATA.
- Don ANTONIO ROVIRA NOVILLO.

2.- TESTIFICAL de los siguientes testigos que deberán ser citados a través de la oficina judicial:

- Josep Martí Llorenç, abogado, con DNI 39561187-H, domicilio en Via Josep August, 20, Sant Pere dels Mars.

- Eva Gómez Serrano, representante legal de Spanish Seas Ressorts.

- María Gutiérrez Salvado, Técnica Municipal de Sant Pere dels Mars, durante los años 2013-2015, con DNI 39786653-K, domicilio en Carrer Guard, 19, Sant Pere dels Mars.

3.- PERICIAL de Don José Luis Moya Manzano, a efectos de ratificación del informe presentado como Documento número 1, al no haberse podido aportar durante fase de instrucción debido a la complejidad de la pericial.

4.- DOCUMENTAL consistente en la lectura de las actuaciones, especialmente los documentos siguientes:

- Folio 10: Plan de Ordenación Urbanística Municipal de Sant Pere dels Mars.
- Folio 13: Escrito a la Generalitat de Catalunya solicitando informe sobre la viabilidad de la licencia, de fecha 20 de junio de 2014.
- Folio 15: Informe jurídico emitido por Josep Martí Llorenç, en fecha 1 de julio de 2014.
- Folio 20: Informe municipal de compatibilidad del proyecto con el Plan de Ordenación Urbanística Municipal, de fecha 10 de julio de 2015, emitido por la Regidora de Urbanismo.
- Folio 30: Resolución de la Generalitat de Catalunya, emitida por la Consellera de Urbanismo, de fecha 15 de julio de 2014.
- Folio 35: Licencia, otorgada en fecha 24 de julio de 2014.

- Folio 50: Suspensión provisional, de fecha 8 de enero de 2015.
- Folio 55: Suspensión definitiva, de fecha 28 de enero de 2015.

5.- Las demás pruebas propuestas por las partes, aún en el caso que se renunciara expresamente a las mismas.

En su virtud,

SUPLICO A LA SALA, tenga por propuestos los precedentes medios de prueba, acordando lo necesario para su práctica y procediendo a la citación de oficio de los testigos y perito propuestos.

Es Justicia que pido, en Tarragona a 20 de Noviembre de 2015.

Paula Álvarez Abrio
Abogada

José Pérez Matas
Procurador

**DICTAMEN PERICIAL TÉCNICO DEL CASO
EL PALMERAL DE L'ANTIGA LLACUNA**

EQUIPO DE PERITAJE TÉCNICO

José Luis Moya Manzano y María Atenas Campano, Arquitectos

Jesús Gómez la Torre, Laura Alzamora Artúa, Ignacio Soto Caballo y Rafael Sarret Lladó,
Peritos

Sant Pere dels Mars, 15 de noviembre de 2015

OBJETO DEL DICTAMEN PERICIAL ENCARGADO POR EL SEÑOR FRANCISCO MARTOS LUNA, OTORGANTE DE LA LICENCIA DE CONSTRUCCIÓN

El objeto del dictamen pericial solicitado por Don Francisco Martos Luna, en el Procedimiento Abreviado 111/2015, seguido ante la Audiencia Provincial de Tarragona, se centra en clarificar si la licencia otorgada a la promotora Spanish Seas Ressorts, en base a la normativa aplicable, las características del Palmeral y las licencias y demás resoluciones emitidas por la Administración.

Han sido designados como peritos que integran la Comisión Técnica: José Luis Moya Manzano, Catedrático de Urbanismo de la Universidad Autónoma de Barcelona; María Atenas Campano, Catedrática de Urbanismo de la Universidad Rovira i Virgili; y como colaboradores: David Cabrera Ordóñez, profesor del Área de Urbanismo de la Universidad Pompeu Fabra; Fernando Pérez Gómez, Arquitecto de la localidad de Tarragona, colegiado en el Ilustre Colegio de Arquitectos de Tarragona.

Han sido designados como peritos que integran la Comisión jurídica: Jesús Gómez la Torre, Abofado del Ilustre Colegio de Abogados de Tarragona; y una comisión de Profesores del Departamento de Derecho Administrativo de la Universidad Rovira i Virgili, integrada por: Laura Alzamora Artúa, Ignacio Soto Caballo y Rafael Sarret Lladó.

Dentro de cada Comisión el objeto del dictamen se ha distribuido entre los distintos peritos para su estudio y redacción. Todo ello sin perjuicio de que el dictamen, en su redacción definitiva, se consensua por todos los integrantes del equipo multidisciplinar que lo conforman y de que todos sus miembros participen activamente en todas las cuestiones sometidas a su consideración, por lo que el trabajo de cada componente no se ciñe exclusivamente a las cuestiones particularmente analizadas.

CONCLUSIONES MÁS RELEVANTES DEL INFORME PERICIAL

O. INTRODUCCIÓN

El informe pericial presentado ha sido continuamente puesto en común por las partes técnicas y jurídica que han trabajado de forma coordinada desde el inicio del mismo. Por lo tanto, aunque en el informe se hayan separado las diferentes cuestiones, se trata de un documento unitario en el que los dos equipos de trabajo asumen la totalidad del mismo.

Presentamos, a continuación, algunas de las conclusiones más relevantes del informe pericial elaborado.

I. SOBRE EL PROCEDIMIENTO DE APROBACIÓN DE LAS FIGURAS DE PLANTEAMINETO QUE AFECTAN AL TERRENO DEL PALMERAL DONDE SE CONSTRUYE EL HOTEL PECES DE COLORES

1. Vigencia del Plan de Ordenación Urbana Municipal, que delimita un sector de planeamiento denominado PG-3 “El Palmeral”, de fecha 15 de marzo de 2011.

2. Vigencia del Plan Especial de Protección de El Palmeral de l’Antiga Llacuna, de fecha 26 de enero de 2005, cuyo objeto es la protección y el fomento de los huertos de palmeras de Sant Pere dels Mars, de las agrupaciones de palmeras y de los ejemplares singulares, así como de las áreas y entornos donde se ubican, mediante la regulación de su uso, destino y aprovechamiento con el fin de garantizar la continuidad histórica de los valores naturales y culturales que representan y la promoción de su cultivo; especialmente hay que atender al artículo 17 del mismo.

2. Acuerdo plenario de aprobación definitiva de Proyecto de Compensación del Plan Parcial G (PG), el 5 de febrero de 2012. Entre las determinaciones del proyecto de compensación, se encuentran las relativas a la concreción del aprovechamiento de cesión obligatoria correspondiente al Ayuntamiento, especificándose que se realizará mediante su un 15% de los terrenos.

Resulta totalmente procedente al tener base legal la tramitación y aprobación del mencionado proyecto de compensación.

Es jurídicamente admisible llevar a cabo actividades de gestión urbanística, como la aprobación del proyecto de compensación al haber una previa delimitación y aprobación definitiva de un ámbito de planteamiento, en el instrumento de planteamiento general y su posterior ordenación mediante instrumento de planeamiento de desarrollo.

II. SOBRE EL PROYECTO DE RECALIFICACIÓN Y SU AFECTACIÓN AL PALMERAL DE L'ANTIGA LLACUNA

1. En el Plan Especial de Protección de El Palmeral de l'Antiga Llacuna, de fecha 26 de enero de 2005, cuyo objeto es la protección y el fomento de los huertos de palmeras de Sant Pere dels Mars, de las agrupaciones de palmeras y de los ejemplares singulares, así como de las áreas y entornos donde se ubican, mediante la regulación de su uso, destino y aprovechamiento con el fin de garantizar la continuidad histórica de los valores naturales y culturales que representan y la promoción de su cultivo; especialmente hay que atender al artículo 17 del mismo, ya se ve que se hizo una calificación del suelo como urbano.

Ahora bien, hay que hacer una serie de matizaciones a esta calificación.

2. La calificación que se hizo, tanto en el momento del planteamiento del Parque Municipal, el posterior jardín de infancia y el definitivo hotel, no ha destruido el núcleo central del Palmeral de l'Antiga Llacuna, manteniéndose lo que la normativa establece como Patrimonio Histórico. Se adjunta mapa ilustrativo de dicha calificación y el resultado de la misma.

Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Pere dels Mars

TÍTOL. I. DISPOSICIONS GENERALS

PRIMERA .- CAPÍTOL I

NATURALESÀ, ÀMBIT, VIGÈNCIA

1. Definició

Aquest Pla d'Ordenació urbanística municipal constitueix l'instrument d'ordenació integral del territori del municipi de Sant Pere dels Mars, de conformitat amb allò que disposa la legislació urbanística vigent.

És objectiu essencial d'aquest Pla, la garantia del desenvolupament sostenible de Sant Pere dels Mars. El desenvolupament urbanístic es defineix com la utilització racional del territori i el medi ambient, i comporta conjuntar les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, amb la finalitat de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

2. Marc legal

1. El Pla d'Ordenació urbanística municipal s'ha redactat d'acord amb la legislació urbanística vigent i amb la resta de disposicions aplicables.

2. La referència a la legislació urbanística, que es fa tant en aquest article com als preceptes successius, s'ha d'entendre que remet a l'ordenament urbanístic vigent a Catalunya d'acord amb les lleis aprovades pel seu Parlament, els reglaments i disposicions que les desenvolupen, i a la legislació urbanística de l'Estat en allò que no contradigui les competències en matèria d'ordenació del territori i urbanisme, vivenda i protecció del medi ambient que té la Comunitat Autònoma de Catalunya.

[...]

TÍTOL II. RÈGIM URBANÍSTIC DEL SÒL

CINQUENA .- CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

1. Règim Urbanístic

El règim urbanístic del sòl es determinarà d'acord amb el que preveu el títol segon del TR/2010 de la Llei d'Urbanisme de Catalunya.

2.-Qualificació urbanística del sòl del Palmeral de l'Antiga Llacuna

El règim urbanístic del sòl del Palmeral de l'Antiga Llacuna serà sòl urbanitzable, sempre i quan es mantingui, al menys, un 35% del Palmeral, especialment de la zona situada al PG-3 del Palmeral de l'Antiga Llacuna, per ser aquesta la que és considera d'interès històric.

[...]

A LA GENERALITAT DE CATALUNYA

**AL DEPARTAMENT COMPETENT EN MATÈRIA D'URBANISME: Territori i
Sostenibilitat**

ANTECEDENTS DE FET

ÚNIC.- En data 15 de juny de 2014 es va sol·licitar per la senyora Eva Gómez Serrano, en representació de Spanish Seas Ressorts, llicència urbanística per construir un hotel, a ubicar-se a la parcel·la PG-3 "Palmeral" del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal del municipi de Sant Pere dels Mars, adjuntant a l'esmentada sol·licitud l'oportuna documentació.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- De conformitat amb allò regulat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, procedeix sol·licitar al Departament competent en matèria d'urbanisme la emissió d'un informe que dictamini sobre la procedència i la legalitat de l'esmentada construcció.

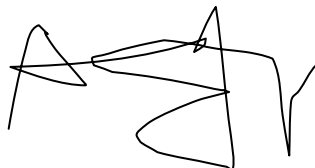
SEGON.- Vista la tramitació exposada, l'Alcalde

RESOL

PRIMER.- Remetre el projecte detallat en la part expositiva del present escrit al Departament competent en matèria d'urbanisme a fi de que per aquest s'emeti el detallat informe en el termini d'un mes, a comptar des de la recepció de la present resolució.

SEGON.- Ordenar la notificació de la present resolució al promotor, amb expressa menció del règim de recursos que procedeix enfront la mateixa.

Sant Pere dels Mars, 20 de juny de 2014

L'Alcalde

PROMOTOR: SEA SPANISH RESORTS

CONSTRUCTOR: COSTRUBEN SL

PARCEL·LA: PG-3 “Palmeral”

I. Objecte.

Es requereix a aquest lletrat per a l'emissió d'informe jurídic davant la sol·licitud de llicència urbanística per l'interessat.

II. Antecedents.

La senyora Eva Gómez Serrano, en representació de Spanish Seas Ressorsts, va sol·licitar llicència urbanística per la construcció d'un hotel.

Han presentat la següent documentació:

1. Plànol d'emplaçament de l'activitat projectada que permeti una identificació indubtable de la finca.
2. Memòria descriptiva de l'activitat projectada que expliciti la seva naturalesa i característiques naturals.
3. Necessitats d'ús i aprofitament del sòl i subsòl.
4. Requeriments de l'activitat respecte als serveis públics municipals.

III. Desenvolupament i argumentació.

Examinada la documentació presentada s'observa que, de conformitat amb el que disposa l'article 75 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis de les Entitats Locals, a la sol·licitud formulada ha sigut adjuntada la necessària.

S'analitza el projecte i es compara el mateix amb el que disposa:

5. El Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova la Llei d'Urbanisme de Catalunya.
6. El planejament vigent al municipi.
7. Normativa sectorial que resulta d'aplicació.

IV. Conclusions.

Considerant l'exposat, s'informa FAVORABLEMENT a la llicència sol·licitada i, en conseqüència, es recomana ATORGAR la mateixa.

Aquest és el meu informe que, com sempre, sotmeto a qualsevol altre millor fundat en Dret.

Sant Pere dels Mars, 1 de juliol de 2014

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke that ends in a sharp point.

Josep Martí Llorenç

Advocat

**INFORME MUNICIPAL URBANÍSTIC DE LA COMPATIBILITAT D'UN PROJECTE
AMB EL PLANTEJAMENT URBANÍSTIC**

I. Antecedents.

La senyora Eva Gómez Serrano, en representació de Spanish Seas Ressorts, sol·licita la emissió de l'informe de compatibilitat de projecte amb el plantejament urbanístic, regulat per l'article 60 de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, i l'article 54 del Decret 136/1999, de 18 de maig.

Han presentat la següent documentació, de conformitat amb el que disposa l'article 54.1 del Decret 136/1999, de 18 de maig:

8. Plànol d'emplaçament de l'activitat projectada que permeti una identificació indubtable de la finca.
9. Memòria descriptiva de l'activitat projectada que expliciti la seva naturalesa i característiques naturals.
10. Necessitats d'ús i aprofitament del sòl i subsòl.
11. Requeriments de l'activitat respecte als serveis públics municipals.

II. Desenvolupament i argumentació.

Examinada la documentació presentada i posada en relació amb el plantejament urbanístic vigent al municipi de Sant Pere dels Mars, es conclou, de conformitat amb el que disposa l'article 54.2 del Decret 136/1999, de 18 de maig:

12. Respecte de la finca a la qual s'ubicarà l'activitat:
 - Classificació urbanística del sòl: urbanitzable.
 - Plantejament que l'afecta i grau d'urbanització: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, 15 de març de 2011.
 - Usos urbanístics permesos: construcció d'hotel.
13. Respecte de l'activitat projectada:
 - Capacitat dels serveis públics municipals per atendre als requeriments de l'activitat: servei de recollida d'escombraries, servei d'aigües, servei de desguàs.
 - Condicionants de la urbanització o altres que s'haurien d'imposar, en el seu cas, a la llicència urbanística: no sobrepassar la zona marítima ni sobrepassar els límits del Palmeral de l'Antiga Llacuna, respectant el percentatge marcat al Pla d'Ordenació Urbanística Municipal; cedir un 15% dels terrenys en concepte de compensació.

III. Conclusions.

Considerant l'exposat, s'emet INFORME DE COMPATIBILITAT DE PROJECTE AMB EL PLANTEJAMENT URBANÍSTIC respecte de la sol·licitud formulada per la senyora Eva Gómez Serrano, en representació de Spanish Seas Ressorts.

Sant Pere dels Mars, 10 de juliol de 2014

A handwritten signature in black ink, consisting of several stylized, overlapping strokes that form a cursive-like shape.

Regidoria d'Urbanisme de Sant Pere dels Mars

Departament de Territori i Sostenibilitat

Resolució 186/2014

A L'AJUNTAMENT DE SANT PERE DELS MARS

A LA REGIDORIA D'URBANISME

ANTECEDENTS DE FET

ÚNIC.- En data 23 de juny de 2014 va entrar en aquest departament escrit de l'Ajuntament de Sant Pere dels Mars, de 20 de juny de 2014, sol·licitant la emissió d'un informe dictaminant sobre la procedència i la legalitat de la construcció sol·licitada en data 15 de juny de 2014 per la senyora Eva Gómez Serrano, en representació de Spanish Seas Ressorts, llicència urbanística per construir un hotel, a ubicar-se a la parcel·la PG-3 "Palmeral" del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal del municipi de Sant Pere dels Mars.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Vista la legislació pertinent: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, Pla Especial del Palmeral de l'Antiga Llacuna i el Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya.

SEGON.- Vista la documentació presentada:

Han presentat la següent documentació:

14. Plànol d'emplaçament de l'activitat projectada que permeti una identificació indubtable de la finca.
15. Memòria descriptiva de l'activitat projectada que expliciti la seva naturalesa i característiques naturals.
16. Necessitats d'ús i aprofitament del sòl i subsòl.
17. Requeriments de l'activitat respecte als serveis públics municipals.

TERCER.- Vista la tramitació exposada,

RESOL

PRIMER.- Considerant l'exposat, s'informa FAVORABLEMENT a la llicència sol·licitada, atenent que el projecte presentat és conforme a la normativa vigent i aplicable al cas en qüestió.

Al Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, s'estableix que el sòl dels terrenys tenen la qualificació de sòl urbanitzable, sempre que es reservi, al menys, un 35% dels terrenys.

Al Pla Especial de Protecció d'El Palmeral de l'Antiga Llacuna, a l'article 17, s'estableix que els terrenys tenen la qualificació de sòl urbà i urbanitzable.

SEGON.- Ordenar la notificació de la present resolució al promotor, amb expressa menció del règim de recursos que procedeix enfront la mateixa.

Barcelona, 15 de juliol de 2014

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping strokes. The signature is positioned to the right of the date and above the name.

Irene Mantlló Guasch

La Consellera d'Urbanisme

Resolució d'Alcaldia 784/2014

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- En data 15 de juny de 2014, es va sol·licitar per la senyora Eva Gómez Serrano, en representació de Spanish Seas Ressorts, llicència urbanística per la construcció d'un hotel, adjuntant a la mateixa la oportuna documentació.

SEGON.- Amb data 10 de juliol de 2014, s'emet pel Departament en matèria d'urbanisme de la Generalitat de Catalunya informe favorable a la concessió de l'esmentada llicència, de conformitat amb el que regula l'article 188 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya.

Aquest informe va ser notificat a l'interessat, no constant la presentació d'al·legacions al mateix.

FONAMENTS DE DRET

ÚNIC.- Vista la tramitació exposada, l'Alcalde, amb fonament al que disposa l'article 188 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, i l'article 21.1.q) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local,

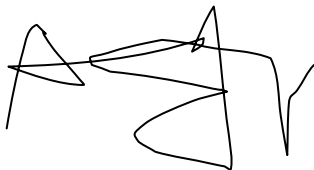
RESOL

PRIMER.- Atorgar la llicència sol·licitada per la senyora Eva Gómez Serrano, en representació de Spanish Seas Ressorts, detallada a l'expositiu primer, indicant que les obres s'hauran d'iniciar en el termini d'un mes a comptar des del dia següent a la recepció d'aquesta notificació i acabar-se en el termini de dotze mesos a comptar des del seu inici.

SEGON.- En concepte de compensació, s'acorda que es cedirà un 15% dels terrenys en concepte de compensació.

TERCER.- Ordenar la notificació de la present resolució a la senyora Eva Gómez Serrano, en representació de Spanish Seas Ressorts, amb expressa indicació dels recursos que caben enfront la mateixa.

Sant Pere dels Mars, 24 de juliol de 2014

L'Alcalde

Resolució d'Alcaldia 9/2015

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- En data 24 de juliol de 2014, mitjançant resolució d'Alcaldia 784/2014, es va atorgar llicència d'urbanització a favor de Spanish Seas Ressorts, en la qual se li cedia una part dels terrenys del Palmeral de l'Antiga Llacuna per la construcció d'un hotel.

SEGON.- En data 28 de desembre de 2014, l'equip tècnic d'aquest Ajuntament va acudir a la zona de construcció per tal de veure el desenvolupament de l'edificació. En aquesta visita es va constatar que la constructora havia envaït la zona marítima, i no s'estava respectant la cessió de terrenys en favor d'aquest Ajuntament en concepte de compensació.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Vista la tramitació exposada, l'Alcalde en virtut de l'article 205.1 i 2 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya.

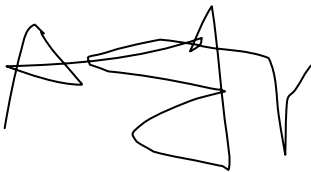
RESOL

PRIMER.- Suspènre de manera provisional i immediata la construcció.

SEGON.- Requereix a l'interessat a fi de que, en un termini de quinze dies des de la recepció de la present resolució, procedeixi a realitzar les al·legacions que estimi oportunes.

TERCER.- Notificar la present resolució a l'interessat.

Sant Pere dels Mars, 8 de gener de 2015

L'Alcalde

Resolució d'Alcaldia 19/2015

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- En data 24 de juliol de 2014, mitjançant resolució d'Alcaldia 784/2014, es va atorgar llicència d'urbanització a favor de Spanish Seas Resorts, en la qual se li cedia una part dels terrenys del Palmeral de l'Antiga Llacuna per la construcció d'un hotel.

SEGON.- En data 28 de desembre de 2014, l'equip tècnic d'aquest Ajuntament va acudir a la zona de construcció per tal de veure el desenvolupament de l'edificació. En aquesta visita es va constatar que la constructora havia envaït la zona marítima, i no s'estava respectant la cessió de terrenys en favor d'aquest Ajuntament en concepte de compensació.

TERCER.- Per Resolució d'Alcaldia número 9/2015, de data 8 de gener de 2015, es va ordenar a la constructora la suspensió provisional de les obres, i se li va atorgar audiència per a que efectués les al·legacions que al seu Dret entengués convenients.

Transcorregut el termini d'audiència atorgat, l'interessat no ha formulat al·legacions.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Vista la tramitació exposada, l'Alcalde en virtut de l'article 205.1 i 2 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya.

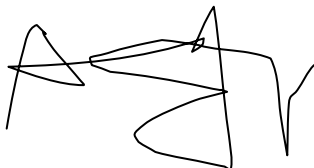
RESOL

PRIMER.- Ratificar-se en la suspensió provisional i immediata de les obres decretada per resolució d'Alcaldia número 9/2015.

SEGON.- Requereix a l'interessat a fi de que, en un termini de dos mesos des de la recepció de la present resolució, procedeixi a la legalització del que ha construït.

TERCER.- Notificar la present resolució a l'interessat.

Sant Pere dels Mars, 28 de gener de 2015

L'Alcalde

AUDIENCIA PROVINCIAL DE TARRAGONA – SECCIÓN SEGUNDA

Procedimiento Abreviado 111/15

Rollo 22/2015

Acusado: **Francisco Martos Luna**

Procurador: **D. José Pérez Matas**

Letrada: **Dña. Paula Álvarez Abrio**

Acusados: **Pablo Costra Valero, Pedro Castro y Mansilla, Juan Rodríguez de la Mata, y Antonio Rovira Novillo**

Procuradora: **Dña. Paloma González Valcárcel**

Letrado: **D. Álvaro Rincón Millán**

Ministerio Fiscal

**A LA SECCIÓN SEGUNDA DE LA EXCMA. AUDIENCIA
PROVINCIAL DE TARRAGONA**

Don **JOSÉ PÉREZ MATAS**, Procurador de los Tribunales, en nombre y representación de Don **FRANCISCO MARTOS LUNA**, según tengo debidamente acreditado en los autos referenciados, bajo la asistencia letrada de Doña **PAULA ÁLVAREZ ABRIO**, abogada del Ilustre Colegio de Abogados de Tarragona, ante el Juzgado comparezco y como mejor proceda en Derecho, **DIGO**:

Que, por ser justo derecho de mi mandante y en aras a su mejor defensa posible, respetuosamente, en tiempo y forma, esta parte viene a **SOLICITAR LA ALTERACIÓN DEL ORDEN PROBATORIO**, tal y como se dispone en el artículo 701 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal, **a efectos de que el interrogatorio del acusado D. FRANCISCO MARTOS LUNA sea la última prueba a practicar en acto de vista de juicio oral.**

En virtud de todo ello,

SUPLICO A LA SALA, tenga por presentado este escrito, lo admita y, previos los trámites oportunos, en sus méritos tenga por solicitada la **ALTERACIÓN DEL ORDEN PROBATORIO a los efectos de que el interrogatorio del acusado D. FRANCISCO MARTOS LUNA sea la última prueba a practicar en acto de vista de juicio oral.**

Es Justicia que, respetuosamente, pido en Tarragona en fecha 23 de noviembre de 2015.

Paula Álvarez Abrio

Abogada

José Pérez Matas

Procurador

QUARTA PART: PREPARACIÓ DEL JUDICI ORAL

El dia 9 de gener, a les 12.30 hores, teníem assignada hora per realitzar la simulació del judici oral.

En vistes a això, uns dies abans tot el grup ens vam reunir per tal de preparar la vista, és a dir, poder organitzar una mica i veure el procediment a seguir -és a dir, les diferents fases del judici-, i també tenint en compte que les defenses havíem sol·licitat l'alteració de l'ordre probatori, per tal que els acusats fossin els últims en declarar.

En dret processal penal, el procediment que es segueix al llarg del judici és el següent -tenint en compte que ens trobem en un procediment abreujat-, i es troba regulat als articles 785 i ss LECrim:

- S'inicia amb l'obertura de la sessió per part del jutge. La llei estableix que s'inicia amb la lectura per part del Secretari Judicial de les actuacions, però en l'actualitat no es fa.
- Posteriorment les parts tenen torn de paraula per si volen exposar una qüestió prèvia, consistent en la competència del jutge, la vulneració d'un dret fonamental, així com també la reproducció de la petició d'aquelles proves que hagin sigut denegades, i formular protesta en el supòsit que el jutge les torni a denegar.
- A continuació les parts s'afirmaran i ratificaran en el seu escrit de conclusions provisionals, o el modificaran si així ho creuen oportú.
- Tot seguit, es procedeix al tràmit de prova. L'ordre establert és el següent: interrogatori dels acusats, testifical, pericial i documental. Nosaltres vam sol·licitar l'alteració, de manera que els acusats van ser els últims en declarar.
- A continuació, les parts eleven a definitives o modifiquen les seves conclusions provisionals.
- Posteriorment ve el tràmit d'informe. En aquesta fase, les parts valoren la prova practicada, els resultats que d'aquestes proves se'n desprenen, i al·leguen perquè són culpables o innocents.
- Per últim l'acusat té torn d'última paraula, on pot al·legar el que cregui convenient.
- Un cop s'han practicat aquestes fases, el jutge deixa vist el procediment per sentència.

L'ordre d'intervenció és el següent: Ministeri Fiscal (si n'hi ha), acusació particular (si n'hi ha) i defenses. Aquest ordre canvia, però, durant la pràctica de la prova. Qui proposa la prova és el primer en intervenir, i en l'interrogatori de l'acusat, la seva defensa és la última en intervenir.

Un cop ja vam tenir ben fixat el procediment, vam començar a tractar el tema dels testimonis. Vam veure quins havíem sol·licitat i quins s'havien acceptat. La prova definitiva que es practicaria el dia del judici era:

- Els 5 acusats.
- La testifical de la representant de la promotora de la construcció de l'hotel.

- Dos pèrits.

Això comportava que necessitéssim 8 persones. Donada la dificultat per trobar tanta gent -i tenint en compte que no tothom hi volia participar- vam acabar decidint que hi hauria persones que farien dos papers. D'aquesta manera, els dos acusats per la constructora els va representar una sola persona, els dos acusats pel segon consistori també els va representar una sola persona, i els dos pèrits també els va representar una sola persona; així només vam necessitar 5 persones, cosa que va fer més fàcil el trobar-les.

Tots els del grup ens vam implicar en la cerca de companys que ens poguessin ajudar com a testimonis, acusats o pèrits; tot i que cada defensa es va buscar als seus propis acusats.

Al company que li vaig demanar si podia fer d'acusat per mi -l'alcalde del primer consistori- el vaig triar basant-me en l'amistat que tenim i també en el fet que ell sempre ha estat molt involucrat en política, fins i tot ha sigut president de les joventuts del seu partit, així que vaig creure que aniria molt bé que fos un "polític" qui representés el paper de polític, ja que ell mateix sabia com esquivar preguntes que no li fossin favorables.

Quan ja vam tenir tots els rols establerts, jo vaig començar a preparar les preguntes que els hi faria a cadascú, i em vaig reunir amb el que jo representava i amb el pèrit que jo havia demanat, per explica'ls-hi una mica com ho volia enfocar, les preguntes que els hi faria i com havien de respondre. En teoria això amb els testimonis no es pot fer a la vida real, però els advocats si que es reuneixen amb els acusats el dia abans del judici oral per concretar com ha d'anar el judici, què volen demostrar i què poden i no poden dir. Per tant, jo vaig fer el mateix que hagués fet un advocat qualsevol: quedar amb el meu representat per determinar les preguntes i el que havia de contestar.

Amb el pèrit també vaig quedar, però més que res perquè és un tema complex, que si no és un pèrit de debò òbviament no sabrà que ha de dir.

Pel que fa a les preguntes que havia de fer als altres acusats, vaig decidir que només preguntaria a un del consistori i a un de la constructora, ja que no tenia sentit que preguntés dues vegades el mateix, i seria massa redundant, i fins i tot el jutge m'ho podria denegar. Les preguntes, partint de la base de l'escrit d'acusació, les vaig enfocar a perquè s'havia suspès la llicència i si s'havia perjudicat el Palmeral. El professor Quintero, després del judici, em va dir que m'hauria d'haver centrat menys en el Jardí Històric i més en el fet que sobrepassava el límit marítim, però com que el Ministeri Fiscal en cap moment al seu escrit em va dir res d'això, no li vaig donar tanta importància, i ho vaig centrar més en que, com que havien sobrepassat aquest límit, l'alcalde havia suspès la llicència, i que per tant havia actuat conforme al dret i amb bona fe.

Al llarg del judici, però, moltes de les preguntes que tenia les vaig descartar: perquè ja les havia fet alguna altra part o perquè, veient la dinàmica del judici, em semblaven innecessàries.

Quan ja vaig tenir preparades les preguntes i ja havia parlat amb les meves parts, llavors vaig passar a preparar la fase final d'informe. L'informe el vaig centrar en que no es complien els requisits de la prevaricació i que, per tant, no n'hi havia; que no s'havia sol·licitat informe del Secretari Municipal ja que la Llei d'Urbanisme de Catalunya determina que no és necessari sempre que la resta d'informes no es contradigui; que no hi havia informe de l'Arquitecte Municipal, però el que va redactar posteriorment va ser el que va fer que es comencés a investigar com anaven les obres; i que el dret penal ha de ser *ultima ratio* i que aquest tema, si el

que es volia era declarar nul·la una llicència administrativa, s'hauria d'haver anat per la jurisdicció contenciosa-administrativa.

Adjunto l'informe que tenia preparat pel dia del judici, però que com el Ministeri Fiscal em va retirar l'acusació i pel principi acusatori se m'havia de sobreseure lliurement, no vaig poder realitzar.

INFORME DEFENSA FRANCISCO MARTOS LUNA

- No hay prevaricación del 320 en relación con el 404 CP, porque no se dan los requisitos esenciales del tipo.

La prevaricación, para que sea considerada como tal, debe haber sido realizada a sabiendas de la injusticia que se cometía, con plena consciencia de que se resuelve al margen del ordenamiento jurídico. Se exige que haya un **dolo**, es decir, una intención deliberada y plena consciencia de la ilegalidad del acto realizado.

STS 22-04-2015, Cándido Conde Pumpido.

El artículo 320 CP nos habla del delito urbanístico, derivando su punibilidad al delito de prevaricación del 404 CP. Debemos tener en cuenta que se exige que haya un dolo directo, siempre **“a sabiendas”**: conciencia y voluntad del acto, con intención deliberada y pleno conocimiento de su ilegalidad.

El TS ha venido señalando en su jurisprudencia los **requisitos** de la prevaricación administrativa, y entre ellos destacan: que sea contraria a Derecho, es decir, ilegal; y que sea dictada con la finalidad de hacer efectiva la voluntad de la autoridad y con el conocimiento de actuar en contra del derecho. (ejemplo: 01-07-2009).

La intención dolosa, además, no puede ser deducida de consideración más o menos fundadas, sino que no debe dejar lugar a dudas sobre su intencionalidad (STS 26-02-1992).

Ha quedado probado en este acto de juicio oral que mi mandante, el Sr. Martos Luna, en el momento de conceder la licencia no lo hizo “a sabiendas de su ilegalidad”, sino que lo hizo porque tenía toda una serie de **informes favorables**, que constan unidos a la causa (como el informe jurídico y la resolución de la Generalitat del Departament de Territori i Sostenibilitat), que le amparaban y le resolvían a favor de conceder la licencia objeto de este pleito.

Además, se ajustó a la legalidad en todo momento, máxime teniendo en cuenta que contaba con la base legal del Plan de Ordenación Urbanística Municipal, que en su título II habla sobre la calificación de los suelos del Palmeral, y el Plan Especial de Protección del Palmeral de l'Antiga Llacuna, que en su artículo 17 trata también sobre la clasificación de dichos terrenos.

Es por ello que en ningún momento se puede hablar de haber concedido la licencia “a sabiendas” de su ilegalidad o injusticia, dado que el Sr. Martos Luna en todo momento actuó creyendo que la licencia que se otorgaba era legal, por cuanto había dos leyes que así lo establecían y tenía los informes necesarios que constataban esa realidad.

Ha quedado probado que el Sr. Martos siguió todos los trámites necesarios para otorgar la licencia, y eso es un requisito que según el TS (ej: 76/2002, 25 enero) demuestra que no ha habido prevaricación ni ha actuado a sabiendas de su ilegalidad.

Las diferentes calificaciones del suelo que se han hecho, han sido siempre respetando el POUM y el Plan Especial de Protección del Palmeral. Si bien había un proyecto de declaración de Jardín Histórico español, ha quedado probado de las diferentes periciales efectuadas, que el núcleo central del Palmeral, el que cumplía todos los requisitos para ser considerado Jardín Histórico no fue tocado y ni se ha visto perjudicado por las diferentes calificaciones del suelo. Por lo tanto, es indiscutible que el proyecto de Jardín Histórico no se ha visto afectado por las obras producidas.

A mayor abundamiento, el Sr. Martos solicitó todos los informes necesarios previo a la adjudicación de la licencia, especialmente preocupado porque eso no perjudicase al Palmeral, patrimonio de Sant Pere dels Mars.

- No se requirió al Secretario porque los demás informes no se contradecían entre ellos, tal y como establece el artículo 188.3 DLeg 1/2010, 3 de agosto.

El artículo 188.3 del Decreto Legislativo 1/2010, de 3 de agosto, de la Ley de Urbanismo de Cataluña, establece que el informe previo del secretario es preceptivo siempre y cuando los informes anteriores sean contradictorios en la interpretación de la normativa urbanística aplicable.

Es por ello que en este caso, no se solicitó informe previo del secretario del ayuntamiento dado que los informes tanto jurídico, como de la Generalitat, como de adecuación al POUM no eran contradictorios. Por lo tanto, no era necesario el informe del secretario.

Ello corrobora además que no se haya cometido un delito de prevaricación urbanística, porque se ha seguido la ley aplicable en todo momento y en todos los pasos a seguir a lo largo del procedimiento.

- A partir del informe del Arquitecto municipal desfavorable es cuando se empieza a indagar la adecuación de las obras a la licencia, y de ahí se resuelve la suspensión de la licencia por sobrepasar el límite marítimo. Lo demás se ajustaba a la legalidad.

También ha quedado probado que no se solicitó informe del Arquitecto municipal dado que, en el momento de otorgarse la licencia, éste se encontraba de baja. Y se solventó tal disyuntiva solicitando otros informes para la concesión de la licencia.

Ha quedado probado, además, que fue a partir de la emisión del informe del Arquitecto municipal de septiembre de 2014 que se empezó a investigar la adecuación de las obras a la licencia otorgada, y fue a partir del informe elaborado por el equipo técnico el 28 de diciembre de 2014 que se observó que se sobrepasaban los límites marítimos de la licencia otorgada, y se suspendió la licencia hasta que se legalizasen las obras.

Ni la licencia ni las obras eran ilegales, simplemente se sobrepasó el límite marítimo, pero no se incumplió la ley penal ni se puso en peligro la zona protegida del Jardín Histórico.

- Derecho penal como *ultima ratio*. Se debería haber ido por la vía contenciosa-administrativa para el caso que hubiese habido alguna irregularidad en la licencia.

Para acabar, no debemos olvidar que el derecho penal es un derecho de *ultima ratio*, que solamente se aplica cuando no se pueden aplicar los otros órdenes jurisdiccionales.

Como señala la jurisprudencia, (ej: STS 663/2005, 23 mayo), no hay delito si existen dudas razonables sobre la injusticia de la resolución o si se trata de una cuestión sujeta a interpretación doctrinal o jurisprudencial, pues en estos casos desaparece el aspecto penal de la infracción para quedar reducida a una mera ilegalidad a depurar por la vía correspondiente, que en este caso habría sido la vía contenciosa-administrativa. En el delito de prevaricación urbanística, la injusticia de la resolución debe venir de la vulneración de la legalidad urbanística aplicable al caso; el control de la legalidad de los actos emanados de órganos de la administración pública corresponde a los juzgados y tribunales del orden jurisdiccional contencioso-administrativo; el derecho penal sólo debe aplicarse para ejercer el *ius puniendi* del estado contra la persona que se ha desviado de la legalidad con su comportamiento.

Pero no es suficiente la mera ilegalidad o contradicción con el derecho de la licencia para poder acudir al orden penal, pues ello supondría anular las facultades de intervención del orden jurisdiccional contencioso-administrativo, ampliando desmesuradamente el ámbito de actuación del derecho penal, que perdería su condición de *ultima ratio*: el derecho penal sólo se encarga de sancionar las conductas más graves, aquellas que superan la mera contradicción con la ley por suponer un ataque consciente y grave a los intereses que las normas infringidas intentan proteger.

Debemos recordar, además, que el artículo 62 de la Ley 30/1992 establece que puede ser nulo de pleno derecho un acto administrativo que se ha dictado prescindiendo totalmente del procedimiento, y no por ello es constitutivo de delito, sino que se exige el plus de injusticia o arbitrariedad.

Pero sin perder el hilo del caso que nos ocupa, el Sr. Martos concedió la licencia siguiendo el procedimiento para ello establecido en la legislación urbanística aplicable al caso concreto, sin arbitrariedad alguna, pues la concedió en base a los informes que se habían emitido a tal fin.

No poder asegurar la corrección jurídica de una licencia porque no se ha podido verificar suficientemente, no es lo mismo que advertir una contravención del Derecho. Nunca se ha contravenido el Derecho aplicable.

Y esa ilegalidad, ha de ser de tal entidad que no pueda ser explicada con una argumentación técnico-jurídica mínimamente razonable. Eso es lo que diferencia una ilegalidad administrativa de una ilegalidad penal: la patente contradicción del acto administrativo con el derecho.

Es por ello que no se le puede acusar un delito de prevaricación urbanística, dado que no se han cumplido los requisitos del tipo; en todo caso, si lo que se quería era verificar que la licencia concedida se ajustaba a la legalidad, se debería haber acudido a la jurisdicción contenciosa-administrativa, y no al orden penal.

CINQUENA PART: CONCLUSIONS

Un cop ja he finalitzat tot el procediment del Treball de Fi de Màster, he d'analitzar les conclusions que puc extreure de la realització del mateix.

Dur a terme aquest TFM no ha sigut tan complicat com jo mateixa em pensava. Val a dir que, el fet que s'hagi realitzat al mateix temps que l'Estada en Despatxos d'Advocats ha sigut útil, doncs a la vegada que havíem de realitzar els escrits i preparar-nos per la simulació del judici oral podíem anar agafant idees de caire substantiu i processal de la tramitació de tot el procediment.

De les competències que s'exigeixen a la guia docent de l'assignatura, puc dir amb certesa que les he adquirit, donat que les diferents competències que s'havien d'assolir amb el TFM eren les següents:

- Desenvolupar destreses i habilitats per a l'elecció de l'estratègia correcta per a la defensa dels drets dels clients tenint en compte les exigències dels diferents àmbits de la pràctica professional. Veient la sentència final del cas i el resultat de tot el que es va al·legar durant la simulació de vista oral, puc dir clarament que vaig escollir l'estratègia de defensa correcta, doncs no es complien amb els requisits del tipus del delictes de prevaricació, comportant que en tot cas fos una infracció administrativa, i vaig al·legar fins i tot la necessitat de que el dret penal es faci servir com a *ultima ratio*. Suposo que, si hagués tingut més experiència, hagués pogut fer servir altres arguments; però davant els actes que m'imputava el Ministeri Fiscal, ho vaig fer el millor que vaig poder.

- Identificar conflictes d'interessos i conèixer les tècniques per a la seva resolució, establir l'abast del secret professional i de la confidencialitat, i preservar la independència de criteri. Bé, això del secret professional i la confidencialitat en aquest cas no s'ha pogut "exercir" ja que era un cas simulat sense parts reals; però pel que fa al conflicte d'interessos, això ho vam veure des del principi quan ens vam adonar que una sola defensa no podia portar als 5 acusats, i que per les acusacions vessades sobre cadascun d'ells, vam haver de dividir la defensa de manera que hi hagués el menor nombre de conflicte d'interessos.

- Exposar de forma oral i escrita fets i extreure argumentalment conseqüències jurídiques, amb atenció al context i al destinatari al qual s'adreça, d'acord amb cada cas amb les modalitats pròpies de cada àmbit procedimental. Com ja he dit anteriorment, no vaig poder-me "lluir" a la fase d'informe, donat que el Ministeri Fiscal em va retirar l'acusació a la seva fase d'informe i, pel principi acusatori, vaig haver de sol·licitar el sobreseïment lliure del meu representat, però crec que totes les preguntes que vaig formular i les diferents peticions que vaig realitzar al judici les vaig fer de manera correcta. No diré a la perfecció, donat que això comporta molt de temps de pràctica, i aquest era el meu primer "judici", i per tant, en aquest aspecte, encara em queda molt per aprendre. Però això ha sigut un pas molt important, per poder saber enfocar el dia de demà el meu primer judici.

- Conèixer les tècniques adreçades a la recerca i a l'establiment dels fets en els diferents tipus de procediment, especialment la producció de documents, els interrogatoris i les proves pericials. Com ja he manifestat anteriorment, he fet servir diferents bases de dades, com ara Aranzadi, Tirant Online i La Ley, així com també diversos llibres sobre la part especial dels delictes penals. Pel que fa a la producció dels documents, he fet servir formularis d'Aranzadi, i també per la prova pericial que vaig aportar.

Aquest treball m'ha sigut molt útil per poder aprofundir en delictes més socioeconòmics, que són la branca del dret penal en la qual m'agradaria, en un futur, poder-m'hi especialitzar, ja que són temes molt del meu interès. Així que poder tractar la prevaricació urbanística ha sigut un pas endavant, especialment perquè, si bé hi ha moltes coses que no he tocat en aquest treball, al menys m'ha servit per començar a distingir quan la prevaricació urbanística adquireix un component de dret penal. Personalment, crec que al final he acabat treballant més tema de dret administratiu que no pas de dret penal, ja que al ser la prevaricació administrativa estava molt lligada amb el dret administratiu, i he basat tota la meva defensa en que es complia la legislació administrativa i que no es complia el requisits de "a sabiendas" del tipus penal.

Al llarg de la evolució del TFM, m'he trobat amb una sèrie de problemes.

El primer, com sempre succeeix a tots els procediments pràctics, és el poder posar tota la teoria que hem après durant el Grau i el Màster en pràctica. El problema ve que, en referent al dret processal, aquest també ha sigut objecte de reforma al 2015, així que vaig haver de tornar a mirar la Llei d'Enjudiciament Criminal pel que fa al procediment a seguir, per veure si el procediment abreujat havia patit alguna modificació.

Pel que fa a la teoria del delicte de prevaricació, tot això ho vaig treure tant amb el Codi Penal com amb la jurisprudència, donat que la prevaricació no és un tema que haguéssim estudiat a la carrera. El que vaig fer també va ser que, el dia 25 de setembre, el Col·legi d'Advocats de Tarragona, va organitzar una Jornada sobre delictes contra la corrupció en l'àmbit de l'administració pública, així que vaig assistir-hi tant per interès personal i professional, com per interès acadèmic.

Personalment, la part que per mi ha sigut més complicada i que crec que de cara a futurs TFM s'hauria de mirar una mica, és el fet que totes les parts tenen els mateixos fets -i això dificulta una mica la defensa-, però també que cada part pot "crear" les proves que cregui convenientes, sense que d'entrada n'hi hagi establertes o algun límit prefixat. El fet de que cadascú pugui crear proves sense que es limiti de cap manera, comporta una sobreproducció de proves per tal de demostrar que les teves alegacions es sustenten d'alguna manera i que, per tant, la teva actuació és legal (si ets defensa) o l'actuació és il·legal (si ets acusació). Considero que, de cara a propers anys, això s'hauria de mirar de fixar d'alguna manera: o fer dues versions del cas, una per acusació i una altra per defensa, o establir límits a les proves.

He après molt amb aquest treball: a desenvolupar-me en un judici, a estudiar el cas minuciosament, a formular preguntes pertinents i que es trobin relacionades amb el cas, sense ser repetitives o impertinents, i sobretot, a realitzar alegacions que acabin de demostrar la innocència del meu representat amb fonamentació jurídica. He pogut conèixer millor el procediment abreujat penal: les seves fases, els escrits, etc.

Una de les competències útils personals que he adquirit és la de aprendre a redactar els documents –si bé el document de conclusions provisionals de defensa és molt escuet- i també a argumentar durant el judici amb independència de les dificultats que puguin sorgir-hi, ja que en el meu cas el Minsiteri Fiscal em va treure l'acusació a la fase d'informe, a l'últim moment del procediment, i això va fer que hagués de canviar tota la meva argumentació final i centrar-me en el principi acusatori i el lliure sobreseïment. Tot i així, és clar que aquesta és una competència que es va millorant amb la pràctica, i que durant el dia a dia del meu futur professional l'hauré d'anar exercitant més i millor cada cop.

Així mateix, he pogut veure les dificultats que hi ha en un treball en grup d'aquest caire, és a dir, no és el mateix realitzar un treball teòric al llarg de la carrera, que haver-nos d'ajudar a solucionar problemes quan tots formem part d'un mateix grup i, a la vegada, som parts contraposades. Però amb això també m'ha ajudat les pràctiques del Màster, perquè he pogut veure com els advocats s'ajuden entre ells mateixos, i fins i tot quan representen interessos diferents, queden per tractar temes controvertits per tal de poder-hi trobar una situació.

En definitiva, i de manera global, si bé aquest Treball ha portat intrínsec molts problemes i moltes hores de feina (cercar la jurisprudència, llegir-la, decidir si era útil o no, fer els escrits, buscar formularis, crear la prova, preparar el judici oral...), ha sigut un treball molt útil per anar-nos formant de cara al nostre futur professional com a advocats. El judici és el moment més important de tot el procediment, és igual si els escrits estan molt bé, el que acaba important és que puguis convèncer al jutge dels teus arguments.